

ת"פ 23530/04/21 - מדינת ישראל נגד עדי אלעזר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23530-04-21 מדינת ישראל נ' אלעזר

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ספיר יגר-שחף

נגד

הנאשמת: עדי אלעזר

ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של **זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר**, לפי הוראות סעיף 418 אמצע לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ובעבירה של **גניבה בידי מורשה (גניבת נכס שהופקד)**, לפי הוראות סעיף 393(2) לחוק העונשין.
2. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום עבדה הנאשמת ככיינית של דואר ישראל בסניף נוף ים שבהרצליה. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 22.04.2020 בשעה 08:59 או בסמוך לכך, בסניף, משכה הנאשמת כספים מחשבוננו של לקוח בסכום של 7,500 ₪, ללא הסכמת המעביד והלקוח ובכוונה לשלול את הכספים שלילת קבע מבעליהם. באותן נסיבות, ולצורך השלמת המשיכה, זייפה הנאשמת את חתימת הלקוח על גבי טופס "הוראת תשלום במזומן - באשנב הדואר", תחת הכותרת "הנני מאשר קבלת הסכום הנקוב".
3. הדיונים המקדמיים בתיק נערכו לפניי ובמהלכם הודתה הנאשמת בעובדות כתב האישום הנ"ל, כמות-שהן. הנאשמת הורשעה אפוא, על יסוד הודאתה זו, בעבירות שבהן הואשמה בכתב האישום (כאמור בפסקה 1 דלעיל). לאחר ההרשעה עתרה הסניגורית - נוכח נסיבותיה האישיות, הבריאותיות והכלכליות של הנאשמת - לקבלת תסקיר שירות המבחן, ובית המשפט נעתר לבקשה זו (כאמור בהחלטה בעמ' 5 לפרוטוקול).

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

4. תסקיר שירות המבחן מיום (19.01.2023) מפרט את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, ילידת שנת 1980 (בת 43 שנים כיום). הנאשמת רווקה ללא ילדים, ומתגוררת עם אמה בבית סבה, שכיום הוא בן 99 שנים. הנאשמת מסרה כי הוריה התגרשו עוד בהיותה תינוקת, על רקע מוגבלות של אמה. אביה ניתק כל קשר עם הנאשמת, אשר גודלה למעשה על ידי סבה וסבתה, שלביתם עברה יחד עם אמה לאחר הגירושין. ילדותה של הנאשמת לא היתה קלה, אך היא השלימה 12 שנות לימוד ולאחר השירות הצבאי (בחובה ובקבע) גילתה יציבות תעסוקתית. בשנתיים האחרונות עובדת הנאשמת בחנות לביגוד לילדים ולאחרונה אף החלה לעבוד בעבודה

נוספת במשמרות, כפקידת קבלה בבית מלון.

5. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת - הנעדרת כל עבר פלילי - מבטאת בושה עמוקה וחרטה ומבינה את הכשל במעשיה. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשמת סיפור חיים לא קל, אך למרות זאת היא הצליחה לאורך השנים לגייס כוחות לתפקוד תקין. בנסיבות אלה ביקש שירות המבחן דחייה לצורך העמקת ההיכרות עם הנאשמת ובחינת צרכיה, ובית המשפט נעתר לבקשה.
6. בתסקיר המשלים (מיום 22.05.2023) תוארו ביתר פירוט הרקע לביצוע העבירות, כמו גם נסיבותיה האישיות של הנאשמת. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת ביצעה את העבירות מושא כתב האישום על רקע מצוקה רגשית גבוהה ומתוך קושי לשתף את סביבתה בכישלונה העסקי ואף להכיר בו מול עצמה תוך הסקת המסקנות הנדרשות.
7. שירות המבחן העריך אפוא - בפרט על רקע גילה של הנאשמת ותפקודה התקין במשך השנים - כי הנאשמת איננה מאופיינית בקווים אנטי סוציאליים מושרשים וכי מדובר בהתנהלות חריגה מבחינת הערכים בהם מחזיקה הנאשמת. עוד העריך שירות המבחן כי העבירות נעברו נוכח הזמינות הגבוהה, מתוקף תפקידה של הנאשמת, ולא דווקא מתוך תחכום, וכי הנאשמת לא היתה פועלת באופן דומה וחוצה גבולות בתנאי עבודה אחרים.
8. כיום עובדת הנאשמת, כאמור, בשתי עבודות במקביל. היא הציגה לשירות המבחן תלושי משכורת ומכתבי הערכה, בהם היא מתוארת כעובדת מסורה ורצינית, שאף זכתה לאחרונה להעלאת שכר ולהטבות. הנאשמת הציגה גם חוות דעת בעניין אמה, שכאמור סובלת ממגבלות ומתקיימת מקצבת נכות, אשר ממליצה על מינוי הנאשמת כאפוטרופסית עליה. הנאשמת הוסיפה וציינה כי מאז שנפתחו נגדה ההליכים המשפטיים היא פנתה לפסיכולוגית, עמה נעזרה על מנת להשיב סדר לחייה, להתארגן רגשית ולמתן תחושות קשות של חרדה ובושה.
9. על רקע כל אלה העריך שירות המבחן כי הנאשמת היא אישה נבונה, מופנמת ובודדה, אך גם מוסרית, מצפונית וחרוצה, שלא הצליחה להקים משפחה משלה ולחוות הצלחה ומשמעות בהיבט זה. העדר התמיכה, כאשר הנאשמת כבר משמשת כמעין "ילדה הורית" לאמה מזה שנים, עשוי אם כן לספק הסבר מסוים למעשיה השליליים.
10. לפיכך, ונוכח יחסי האמון שהתבססו בין הנאשמת לבין שירות המבחן ונכונותה להמשיך בהליכי הטיפול והשיקום, העריך שירות המבחן כי הנאשמת תוכל להיתרם מהקשר עמו, שאף עשוי להימצא אפקטיבי לצורך מיצוי ההרתעה והפקת הלקחים הנדרשים. שירות המבחן המליץ אפוא להעדיף בעניינה של הנאשמת ענישה טיפולית-שיקומית, ולצד השתתפות צו מבחן למשך שנה להסתפק בענישה של של"צ, בהיקף של 250 שעות, כענישה קונקרטיית המתאימה למצבה של הנאשמת, אשר תערער באופן מופחת את שגרת חייה ואת יכולתה לשמור על מסגרות עבודתה הסדירה.

ג. עיקר טיעוני הצדדים:

11. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום, בהן הודתה הנאשמת, ועל העבירות שבהן הורשעה על יסוד הודאתה זו. לשיטתה, הגם שסכום הגניבה (בסך של ₪ 7,500) אינו מהגדולים, עדיין מדובר בסכום משמעותי, העולה על שכר המינימום החודשי. יתר על כן, לא מדובר בגניבה בידי מורשה בלבד, אלא בגניבה כאמור בצירוף זיוף אישור הלקוח, פעולה נוספת המלמדת על מעין תכנון מקדים. לבסוף, הנאשמת נתפסה בכף רק משום שבוצעה בסניף ביקורת פתע, ובנסיבות אלה אין לראות את חרטתה של הנאשמת כחרטה כנה.
12. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר לא רק בפגיעה

בערך של ההגנה על זכות הקניין אלא גם בפגיעה בערך של ההגנה על יחסי האמון המיוחדים שבין מפקיד הנכס לבין מקבלו; כאשר במעשיה מעלה הנאשמת באמון זה. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה ציינה ב"כ המאשימה, בהגנותה, כי מנעד הענישה הוא רחב בשל השוני הרב שבין המקרים השונים.

13. עם זאת ביקשה ב"כ המאשימה ללמוד לענייננו מגזר הדין של מותב זה בת"פ (שלום ת"א) 50252-06-17 **מדינת ישראל נ' עמש** (12.12.2019), שם נקבע - לאחר בחינת הפסיקה הרלוואנטית - מתחם עונש הולם שבין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ייאמר אפוא מיד, כי בעניין **עמש** דובר במקרה חמור בהרבה מענייננו, שכן מעבר לסכום הגניבה הגדול בהרבה דובר שם באירוע מתמשך, שבמסגרתו בוצעו מעשי מרמה מתוחכמים, חוזרים ונשנים, כלפי מספר קורבנות מוחלשים (ר' בפסקה 30 לגזר הדין דשם). מכל מקום, ותוך הדגשת הצורך בהרתעת הרבים בכגון דא, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

14. אשר לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם הפנתה ב"כ המאשימה לתסקירי שירות המבחן, שמהם עולה כי הנאשמת טרם שולבה בהליכי טיפול - על אף תקופת הדחייה שנתבקשה. עם זאת הוסיפה ב"כ המאשימה וציינה כי מדובר בנאשמת נעדת עבר פלילי, שנטלה אחריות על מעשיה, ובנסיבות אלה ביקשה להשית עליה מאסר בפועל לתקופה של שלושה חודשים, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, בצירוף לקנס כספי משמעותי והתחייבות להימנע מעבירה.

15. ב"כ הנאשמת, מצידה, הדגישה כי עניין לנו, במקרה זה, באירוע חד פעמי, נקודתי ולא שיטתי, שאינו מלמד על תחכום כלשהו. בנוסף, מבלי להקל ראש מדובר במקרה בו סכום הגניבה הוא נמוך יחסית לעבירות המדוברות, וממילא חומרתו מוגבלת. בנוסף, הנאשמת החזירה את מלוא סכום הגניבה (אישרה לדואר לנכות את הסכום ממשכורתה, מבלי להידרש להליך משפטי בעניין זה). ב"כ הנאשמת מתחה אפוא ביקורת על הפניית המאשימה לעניין **עמש**, החמור בהרבה מענייננו, והפנתה לפסיקה שבה נקבע - בעבירות של גניבה בידי עובד, גם בסכומים גבוהים מהסכום דכאן - מתחם עונש הולם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד; מתחם שאותו עתרה לאמץ בענייננו (ר' ת"פ (שלום ת"א) 57106-12-15 **מדינת ישראל נ' פרו** (01.01.2018); ת"פ (שלום ב"ש) 27162-06-10 **מדינת ישראל נ' בארזי** (18.03.2012)).

16. עם זאת, את עיקר טיעוניה הקדישה הסניגורית לתיאור נסיבותיה האישיות הקשות והמורכבות של הנאשמת, מחד גיסא, ולנטילת האחריות המלאה, שלוותה ברגשות בושה, אשמה וחרטה, מאידך גיסא; וכל זאת תוך הפנייה לממצאי שירות המבחן בשני התסקירים שהוכנו. אף התרשמות שירות המבחן היתה כי העבירה נעברה על רקע מצוקה קשה, והיא אינה מאפיינת את אורחות חייה וערכיה של הנאשמת. עוד הדגישה ב"כ הנאשמת כי בניגוד לטיעון המאשימה הנאשמת שולבה בהליכי טיפול, מיזמתה, ובינה לבין שירות המבחן נוצרו יחסי אמון משמעותיים.

17. לבסוף הנאשמת, בדברה האחרון לעונש, דיברה בהתרגשות רבה ובבכי, ואמרה: "**אני רוצה רק להגיד שאני מצטערת על מה שקרה, כי זה כל כך לא מי שאני. עברו 3 שנים מאז וכן אני רוצה להגיד שאני מעולם לא משנה באיזה מצב אני אהיה לא אחזור על פעולה כזו**" (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 13 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

18. בהתאם להוראות חוק העונשין, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם

העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

19. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות. אכן, לא אחת נפסק כי העבירה של גניבה בידי מורשה היא עבירה חמורה, שכן לפגיעה בזכויות הקניין - הנגזרת ונובעת מביצוע כל עבירת גניבה באשר היא - מתלווה גם מעילה באמון והפרת אמון. אין תמה, אפוא, כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של גניבה בידי מורשה מלמדת, ככלל, על מתחמי עונש הולמים שתחילתם במאסר בפועל, ולו לתקופה שניתן לשאתה בעבודות שירות.

20. עם זאת יש ממש בטענת ב"כ הנאשמת שלפיה מדובר כאן במקרה נקודתי וחד פעמי, אשר בהשוואה למקרים הנדונים בפסיקה הקיימת בהתייחס לעבירות דנא - והגם שלעבירה של גניבה בידי מורשה הצטרפה כאן גם עבירה של זיוף - מצוי ברף חומרה נמוך יחסית. בהקשר זה ניתן ללמוד לענייננו מהמקרה מושא ע"פ (מחוזי נצ') 64456-02-18 **עזאיה נ' מדינת ישראל** (02.05.2018), שם דובר בנאשם ששימש כסוכן של דואר ישראל, אשר הפעיל סוכנות דואר והורשע בביצוע עבירות של גניבה בידי מורשה וקבלת דבר במרמה. באותו מקרה דובר אמנם בסכום גניבה נמוך (כמחצית מבענייננו), אך בשלושה אירועים שונים שבוצעו בזמנים שונים וכנגד מתלוננים שונים. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם שנקבע שם הועמד בין מאסר מותנה וענישה נלווית לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

21. בהתחשב במכלול הנסיבות אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית, לרבות ענישה כלכלית, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם:

22. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

23. אשר לנאשמת דנא, על פני הדברים יש למקמה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. מדובר, כאמור, בנאשמת ילידת שנת 1980 (בת 43 שנים כיום), ללא כל רישומים קודמים, לפני או אחרי מועד ביצוע העבירות דנא; כאשר בהקשר אחרון זה יש משקל לכך שמאז ביצוע העבירות חלפו כבר למעלה משלוש שנים, שבהן לא שבה הנאשמת לביצוע עבירות. בנוסף, הנאשמת נטלה אחריות מלאה על מעשיה, הודתה בעובדות כתב האישום כמות-שהן, הביעה בושה וחרטה ואף השיבה את מלוא סכום הגניבה.

24. זאת ועוד. מעבר לכך שלנאשמת נסיבות חיים מורכבות, היא אף מטפלת באמה וגם בסבה (שבביתו שתיהן מתגוררות), אשר נדרשים לעזרתה. בהקשר זה לא למותר לציין כי שירות המבחן העריך, ובאופן חריג למדי, כי נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת עמדו אף הן ברקע ביצוע העבירות. עוד יש לציין את העובדה שהנאשמת השתלבה מיוזמתה בהליכי טיפול, וכמובן את ההמלצות החיוביות של שירות המבחן, אשר ממליץ מאוד על העמדת הנאשמת במבחן בפיקוחו. בנסיבות אלה - וכמובן תוך השתתפות קנס כספי הולם, שנדרש נוכח האופי הכלכלי של העבירות - ניתן כאמור להסתפק בהשתתפות עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

25. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא תישא הנאשמת אלא אם כן תעבור, תוך שלוש שנים

עמוד 4

מהיום, עבירה של גניבה מכל סוג שהוא.

(ב) קנס בסך של 3,500 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-7 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.08.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשמת לא תשלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשמת כי אם היא לא תמלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליה, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ד) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשמת כי אם היא לא תמלא אחר הוראות צו המבחן ולא תשתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליה, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ג, 28 יוני 2023, במעמד הצדדים.